

Yhdistetyt asiat T-124/02 ja T-156/02

The Sunrider Corp.

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto
(tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Yhteisön tavaramerkki — Asetukset N:o 40/94 ja N:o 2868/95 —
Väitemenettelyn kulut — Tavaramerkkihakemuksen osittainen peruuttaminen —
Väitteen peruuttaminen — Valitusmaksun palauttaminen — Perusteluvelvollisuus

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto)
28.4.2004 II - 1153

Tuomion tiivistelmä

- 1. Yhteisön tavaramerkki — Menettelysäännökset — Kulujen jakaminen — Menettelyyn liittyvän toimen peruuttamisesta johtuva menettelyn jääminen vaille kohdetta — Asetuksen N:o 40/94 81 artiklan 3 kohdan soveltaminen erityissäännöksenä suhteessa saman artiklan 4 kohtaan — Sillä, onko peruuttaminen seurausta osapuolten välisestä sopinuksesta, ei ole merkitystä
(Neuvoston asetuksen N:o 40/94 81 artiklan 3 ja 4 kohta)*

2. *Yhteisön tavaramerkki — Menettelysäännökset — Kulujen jakaminen — Väitemenettely — Osapuolen luopuminen vaatimuksistaan — Rinnastaminen hävinneeseen osapuoleen — Poikkeus — Asetuksen N:o 40/94 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tapaukset — Viraston mahdollisuus ottaa huomioon kohtuullisuussyyt kuluja jakaessaan — Laaja päätösvalta*
(Neuvoston asetuksen N:o 40/94 81 artiklan 1–3 kohta)
3. *Yhteisön tavaramerkki — Menettelysäännökset — Kulujen jakaminen — Väitemenettely — Osapuolten osittainen luopuminen vaatimuksistaan — Viraston mahdollisuus ottaa huomioon kohtuullisuussyyt kuluja jakaessaan — Laaja päätösvalta — Sitä, onko väite perusteltu, ei tarvitse arvioida*
(Neuvoston asetuksen N:o 40/94 81 artiklan 1–3 kohta)
4. *Yhteisön tavaramerkki — Valitusmenettely — Valitusmaksujen takaisin maksaminen huomattavan menettelyvirheen vuoksi — Viran puolesta tehty päätös — Viraston velvollisuudet — Rajat*
(Komission asetuksen N:o 2868/95 1 artiklan 51 sääntö)
5. *Yhteisön tavaramerkki — Menettelysäännökset — Päätösten perustelevuus — Asetuksen N:o 40/94 73 artiklan ensimmäisen virkkeen ja EY 253 artiklan samanlainen ulottuvuus*
(EY 253 artikla; neuvoston asetuksen N:o 40/94 73 artiklan ensimmäinen virke)

1. Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen N:o 40/94 81 artiklan 3 kohta on <i>lex specialis</i> samaisen artiklan 4 kohtaan nähden, koska 3 kohta kattaa tapaukset, joissa se seikka, että menettely jää vaille kohdetta, on seurausta menettelyyn liittyvän toimen yksipuolisesta peruuttamisesta, kun taas 4 kohdassa tarkoitetaan yleisesti kaikkia tapauksia, joissa asiassa ei ole tarvetta antaa ratkaisua. Edellä mainittu 3 kohta soveltuu myös silloin, kun <i>inter partes</i> -menettelyssä (menettely, jolle on ominaista kaksiasianosaissuhde) kukin asianosainen peruuttaa tekemänsä menettelyyn liittyvän toimen. Tältä osin ei tuon säännöksen soveltamisen kannalta ole merkitystä sillä, onko menettelyyn liittyvän yhden tai useamman toimen peruuttaminen	seurausta osapuolten välillä kyseessä olevan menettelyn ulkopuolella tehdystä sopimuksesta. (ks. 37–39 kohta) 2. Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen N:o 40/94 81 artiklan 1 ja 3 kohdasta seuraa, että osapuoli, joka päättää väitemenettelyn luopumalla

vaatimuksistaan, muun muassa peruuttamalla tavaramerkkiä koskevan hakemuksen tai väitteen, rinnastetaan hävinneeseen osapuoleen ja sen on siis periaatteessa vastattava toisen osapuolen maksuista ja kuluista. Tästä säännöstä poiketaan ainoastaan silloin, kun asetuksen N:o 40/94 81 artiklan 2 kohta soveltuu asiaan; kyseisen säännöksen mukaan ”siltä osin kuin molemmat osapuolet häviävät yhdessä tai useammassa pääkohdassa tai siltä osin kuin on kohtuullista, väite- tai mitättömyysoasto tai valituslautakunta päättää toisenlaisesta kulujen jakamisesta”. Vaikka tässä säännöksessä säädetäänkin kahdesta eri tapauksesta, jotka antavat aihetta jakaa kulut tuon artiklan 1 kohdassa säädetystä poikkeavalla tavalla, se ei estä näiden kahden tapauksen samanaikaista esiintymistä. Niinpä jos kulut jaetaan sillä perusteella, että osa vaatimuksista on ratkaistu toisen osapuolen ja osa toisen osapuolen hyväksi, sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) voi ottaa huomioon kohtuullisuuden vaatimukset, jos kulujen jakaminen ainoastaan sen perusteella, miten esitetyt vaatimukset ovat menestyneet, johtaisi kohtuuttomaan tulokseen. Näin ollen virastolla on laaja päätösvalta kulujen konkreettisessa jakamisessa osapuolten välillä.

3. Kun yhteisön tavaramerkin rekisteröintiä vastaan asetuksen N:o 40/94 42 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen nojalla tehdyssä väitemenettelyssä tavaramerkkihakemus peruutetaan osittain ja myös tätä hakemusta koskeva väite peruutetaan osittain siltä osin kuin väitemenettely ei vielä ole jäänyt vaille kohdetta tavaramerkkihakemuksen rajoittamisen johdosta, kumpikin osapuolista luopuu osittain vaatimuksistaan. Tämä tapaus on rinnastettava asetuksen N:o 40/94 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun tapaukseen, jossa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen osapuolen ja osa toisen osapuolen hyväksi.

Väiteosasto ja valituslautakunta voivat tässä yhteydessä ottaa huomioon kohtuuden päättäessään kulujen tosiasiallisesta jakamisesta osapuolten välillä, koska niillä on tältä osin laaja päätösvalta.

(ks. 53 ja 54 kohta)

Nämä elimet eivät jakaessaan kuluja osapuolten kesken ole velvollisia tutkimaan — edes summaarisesti — kunkin osapuolen mahdollisuuksia voittaa kyseessä olevissa menettelyissä. Olisi

nimittäin prosessiekonomian vastaista tutkia väitteen aiheellisuutta ainoastaan kulujen jakamista varten.

sesta silloin, kun tuota vaatimusta ei tueta konkreettisilla väitteillä, joilla pyritään osoittamaan olennaisia menettelymääräyksiä rikotun.

(ks. 55–58 kohta)

(ks. 69 ja 70 kohta)

4. Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen N:o 40/94 täytäntöönpanosta annetun asetuksen N:o 2868/95 51 säännön, jonka mukaan valitusmaksut määrätään takaisin maksettaviksi siinä tapauksessa, että valitus aiheuttaa ennakkotarkastuksen tai jos valitus on hyväksyttävä ja takaisin maksaminen on kohtuullista huomattavan menettelyvirheen takia, sanamuodosta käy ilmi, että päätös valitusmaksun määrittämisestä palautettavaksi tehdään viran puolesta ilman, että osapuolen, joka on valittanut asiassa sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit), tarvitsee esittää mitään tätä koskevaa vaatimusta.

Tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, että valituslautakunta olisi joka kerta päätöksen kumotessaan velvollinen viran puolesta tutkimaan, onko kyseessä olevan päätöksen osalta rikottu olennaisia menettelymääräyksiä siten, että edellä mainitun säännön soveltaminen voi olla perusteltua. Tällainen velvollisuus ei voi myöskään seurata yhden osapuolen esittämästä, valitusmaksun palauttamista koskevasta vaatimuk-

5. Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen N:o 40/94 73 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) päätökset on perusteltava. Tällä velvollisuudella on sama ulottuvuus kuin EY 253 artiklassa vahvistetulla velvollisuudella.

Tältä osin yksittäispäätöksiä koskevalla perusteluvelvollisuudella on kaksi tavoitetta: antaa asianomaisille tieto toteutettujen toimenpiteiden perusteista, jotta ne voisivat puolustaa oikeuksiaan, ja antaa yhteisöjen tuomioistuimille mahdollisuus valvoa päätöksen laillisuutta. Tutkittaessa sitä, täyttävätkö päätöksen perustelut nämä vaatimukset, on päätöksen sanamuodon lisäksi otettava huomioon myös asiayhteys ja kaikki kyseistä alaa koskevat oikeussäännöt.

(ks. 72 ja 73 kohta)